

Yetiyecek Çocuklarımıza ve Gençlerimize Görecekleri Eğitimin Sınırı Ne Olursa Olsun İlk Önce ve Her Şeyden Önce Türkiye'nin Bağımsızlığına, Kendi Benliğine, Milli Geleneklerine Düşman Olan Bütün Unsurlarla Mücadele etmek Gereği Öğretilmelidir.
Mustafa Kemal ATATÜRK

İNGİR ÇEKİRDEĞİ

YIL 1 SAYI 1 LARENDE ANADOLU LİSESİ OKUL GAZETESİ KASIM 2015

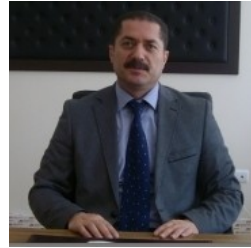
Değerli Öğretmenlerimiz Öğretmenler Gününüz Kutlu Olsun

İmtiyaz Sahibi
Hamza ŞANLITÜRK
Yayıma Hazırlayan
Serpil KARAKAYA
Tasarım
Mehmet Emin CAN

YAZMA UĞRAŞI

Yazı; insanlık tarihinin yanılmaz hafızası. İnsanoğlunun bu dünyadaki macerasını bazı bilim dallarının bize sunduğu bilgilerden öğrenebiliyoruz, bu şekilde toplanan bilgilerde her zaman yanılma payı varken yazının icadından itibaren toplanan bilgilerde hata payı yok denecek kadar azdır. İnsan yaratıldığından itibaren duygu ve düşüncelerini diğer insanlara aktarmak, diğer insanların duygu ve düşüncelerini de öğrenmek istemiştir. Bu çabanın doğal bir sonucu olarak mağara duvarlarına çizilen resimlerle başlayan bu anlatma ihtiyacı zamanla resim, müzik, destan, hikaye, roman gibi burada saymakla bitiremeyeceğimiz anlatım türlerinin ortaya çıkmasına ve insanoğlunun yaratıcı yönünün en güzel şekilde sanat eserleriyle vücut bulmasına vesile olmuştur.

Yazmak gerçekten çetin bir mücadeledir. İki cümlelik bir yazının ortaya çıkması bile bazen çok sancılı bir süreç gerektirebilir. Yahya Kemal'in, şiirin mısrasına uygun düşecek bir kelimeyi yıllarca aradığı söyleniyor. Yazarken kullandığımız kelimelerin birbirleriyle iyi geçinmeleri gerektiği gibi yazdıklarımızın da insanların ufkunu açması şarttır. Bir yazıyı okuduğunuz zaman, "Ne güzel anlatmış ben de aynı şeyleri düşünmüştüm." diyorsanız, o yazı iyi bir yazıdır; ancak, "Hayret ben hiç böyle düşünmemiştim." diyorsanız, o yazı mükemmeldir. İmrenerek okuduğumuz eserler birdenbire ortaya çıkmamıştır. Bunlar için nice uykusuz geceler geçirilmiş, nice fikirler imbiklerden süzülmüş, nice düşünceler insanın beynini çatlatmış ve nice duygular kalpleri sıkıştırmıştır. Öğretmen ve öğrencilerimizi böyle çetin bir mücadeleyi göze alabildikleri için kutluyor ve onlara kolaylıklar diliyorum.

Hamza ŞANLI TÜRK
Okul Müdürü

İzmir "Derin Sahne" oyuncularını, değerli tiyatrocularımızı okulumuz tiyatro kulübü öğrencileriyle söyleşide buldu. İlgileri için kendilerine teşekkür ederiz.

Tiyatro kulübümüzün çalışmalarından

ROPÖRTAJ

Okulumuz tecrübeli öğretmenlerinden Hikmet Barutçu ile röportaj yaptık.

* Nerede doğup büyüdüünüz ?

-Konya da doğdum ,çocukluğum ve gençliğim orda geçti.

* Neden öğretmen olmak istediniz?

-İnsan eğitmek yetiştirmek kutsal bir görev bu görevi layıkıyla yerine getirebilmek için öğretmen olmak istedim.

* İşinizden memnun musunuz?

-Memnunum

* Şimdiye kadar hangi okullarda ve nerelerde görev yaptınız?

-Elbistan Lisesi Karaman Anadolu Lisesi Larende Anadolu Lisesi

* Mesleğinizin zor yanları nelerdir?

Öğrencileri iyiye doğruya ve güzele yönlendirmek gerekiyor. Bunun için de çok çalışmak ve çaba sarfetmek zorlukları da beraberinde getiriyor. Ama bu zorluklar çoğu zaman bizi mesleğimize daha da yaklaşıyor.

* Öğrencilerinizden memnun musunuz?

-Memnunum ama son yıllarda düzenli çalışma alışkanlığı öğrencilerde yok maalesef.

* Zamanınızdaki öğrencilikle şimdiki öğrencilik arasında fark var mı? Hangi zamanda öğrenci olmak istediniz?

-Şimdi öğrenci olmak daha kolay. Günümüzde her türlü eğitim araç gereci var. Gerek devlet gerekse aileler eğitim konusuna daha çok önem veriyorlar.

* Bizden yaşça büyüksünüz çok şeyler yaşamış ve görmüş biri olarak bizlere verebileceğiniz en iyi nasihat nedir?

Her zaman doğru ve dürüst olmak, vatani sevmek ve çalışmak .Er geç karşılığını alırsınız.

* Yeni okul gazetemiz hakkında ne düşünüyorsunuz?

-Güzel bir çalışma, başarılar diliyorum. Röportajı yapan : Havvanur Güneş 10/B

Okulumuzda yapılan "Öğretmenim" konulu kompozisyon yarışmasında birinci seçilen kompozisyon.

"BİR ÖĞRETMEN, BİN ÖĞRETMEN" *sayfa 3'te*

Okulumuz matematik öğretmenlerinden Ali Doğan'ın kaleminden bir hikaye.

"Karanlığı Oldum Olası Sevmemişimdir" *sayfa 4'te*

Okulumuz edebiyat öğretmenlerinden Serpil KARAKAYA'nın "Dilimizden Dökülen Nağmeler" adlı yazısı *sayfa 4'te*

Bu sayıda:

Yazma Uğraşı	1
Röportaj	1
Öğretmenlerimize Sorduk	2
Öğrenci Yazıları	2
Genç Kalemler	3
Bizim Kalemler	4
Güncel Haberler	4

Okulumuz edebiyat öğretmenlerinden Sevkan ÖZTAŞ'ın

"Dil ve Kişilik" adlı yazısı *sayfa 4'te*

Geleceğin güvencesi sağlam temellere dayalı bir eğitime, eğitimin temeli ise öğretmene dayalıdır... (Kemal ATATÜRK)

Öğretmenlerimize sorduk

Atatürk deyince aklınıza ne geliyor?

Hamza ŞANLITÜRK : Din ve vicdan özgürlüğü, çağdaşlık, ilerililik
Süleyman YİĞİTTOP : Daha laik bir yaşam
Mehmet OYBAK : Liderlik
Semra Satır DURGUN : Kültür
Mustafa DAYAN : Cumhuriyet
Ersin UKAV : Özgürlük
Rukiye KÜÇÜK : Büyük ölümlere matem gerekmez, fikirlere bağlımlık gerekir
Serdar ERDOĞAN : Karanlıktan doğan güneş
Fatih DUR : Yok olmaya yüz tutmuş bir milletin yeniden doğması
Feyzan GEVREK : Milli egemenlik, bağımsızlık
Erkan DEDİK : Büyük önder
Mehmet ATALAY : İyi Komutan ve ihtilalci
Faruk ALTUNIŞIK : Çağdaşlık yenilik
Tamay SARIKAYA : Kadınların özgürlüğü
Hülya ÖVENÇ : Huzur ortamı
Ali DOĞAN : Kitap okuma sevgisi
Hikmet BARUTÇU : Siyah beyaz belgeseller
Dursun KOCAMAN : Yeniden yaratmak
Aysel ÇAKAN : Kendi deyimiyle "Benim naçiz vücudum elbet bir gün toprak olacaktır, yalnız kurduğumuz Cumhuriyet ilebet payidar kalacaktır"
Havva DEMİR : Dünyadaki en kıymetli mirasımı bize bırakan gelmiş geçmiş en büyük en ileri görüşlü lider
Zeliha AYDOĞMUŞ : Cumhuriyet
Mürüvvet ÇİL : Büyük lider
Merve Sevim YILMAZ : Özgürlük
İbrahim TAŞTAN : Büyük kahraman
Şeyma ALTUNDAL : Umud
Fatma KILIÇ : Kurtuluş
Şengül YILMAZ : Lider
Muhammet YILMAZ : Türkiye Cumhuriyeti'nin baş mimarı
Ufuk TAŞÇI : Azim kararlılık sebat fedakarlık
Ulviye Öner YILDIRIM : Evrensel değerler
Hakan KARAKAYA : Allah'ın bu millete lütfu, kıymetini bilene
Sevkan ÖZTAŞ : Başöğretmen
Mehmet Emin CAN : Güç
Berrin Nurcan ÇAKIR : Bağımsızlık, özgürlük, çağdaşlık

Merve CATAL 10/E

BİR HATIRA

ATATÜRK'ÜN ÜSTÜN ZEKASI

İngiliz kralı VIII. Edward İstanbul'a Atatürk'ü ziyarete geldiği zaman, Atatürk kendisine bir akşam ziyafeti vermişti. Ziyafetten önce, "Bana İngiltere sarayında verilen ziyafetler ne şekilde olur, onu bilen birisini yahut bir aşçı bulunuz!" dedi. Ve nihayet bu sofraya merasimini bilen bir zattan öğrenerek sofrayı o şekilde düzene koydular. Akşam kral sofraya oturunca kendisini kral sarayında zannederek memnun oldu. Atatürk'e dönerek - "Sizi tebrik eder ve teşekkür ederim. Kendimi İngiltere'de zannettim" diyerek memnuniyetini bildirdi. Sofraya hep Türk garsonları hizmet etmekte idi. Bunlardan bir tanesi heyecanlanarak, elindeki büyük bir tabakla birdenbire yere yuvarlandı. Yemekler de halılara dağıldı. Misaafirler utançlarından kıpkırmızı kesildiler. Fakat Atatürk Kral'a : - "Bu millete her şeyi öğrettim, fakat uşaklığı öğretilmedim!" dedi. Bütün sofradakiler Atatürk'ün bu sözlerine hayran oldular. Atatürk garsona da "vazifene devam et" emrini verdi.

Haz.:Süheyla DEMİR 12/F

ATAM

Yol gösterici, ışık kaynağı, insanlığın önünde yürüten birlik sembolü, en büyük kurtarıcı, örnek gösterilen lider ATATÜRK'ÜMÜZ...

Sana yaklaşmak aydınlık, izinden yürümek, seni anlamak, seni yaşamak en yüce görev. Sevgini kalplerde hissedene, fikirlerini zihnimize derinlerinde yorumlayan anlayan gençleriz biz. Diktığın ağacın yeşeren yaprakları, toprağa can veren suyuyuz. Kırılmasın dalları rüzgârda, dökülmesin yaprakları diye esirgeyeniyiz.

Ne mutlu biz Türk gençlerine şanlı tarihimizi zaferlerle süsleyen, insanımızı bağımsızlığına kavuşturan, uygar bir ulus olma yolunda yeniliklere imza atan, en büyük eserim dediği Türkiye Cumhuriyeti'ni kuran ve bizlere emanet eden bir atamız var. Ne mutlu bize fikirlerini kendimize yol gösterici yapabileceğimiz, düşünceleriyle, ilmiyle, tavrı ve davranışlarıyla örnek olan, tüm dünyanın takdirini ve beğenisini kazanmış, uzak ülkelerde bile adına anıtlar dikilmiş, dersler verilmiş bir önderimiz var. Ne mutlu bize...

Büyük denizlere meydan okuyan bakışlarında görür, hissederiz geleceği. Emanet ettiği milli şuur geleceğe nesillere aktararak medeniyet yolunda ilerleyip yelken açacağız ilim denizine. Bilmeliyiz ki Türk ulusunun köklü bir tarihi ve uygarlığı var, buna sahip çıkmak, emanetini ileriye taşımak, korumak, savunmak en önemli görevimiz olmalı. İlke ve inkılapların ışığında daha medeni bir hayata yön vermeli, ilmin ışığında aydınlanmalı, senin fikirlerinin gölgesine soluklanmalıyız.

Çağın gerisinde kalmamak, çağdaş uygarlık düzeyine ulaşmak adına gerçekleştirdiğin ilke ve inkılapların değerini biliyor ve benimsiyoruz. Adalet, eşitlik, özgürlük gibi kavramları içinde barındıran, toplumu insanca yaşama yolunda ileriye taşıyacak ilkelerinin yılmaz savunucularıyız.

Bağımsızlığımızın simgesi bayrağımıza el uzatmanın, toprağımızın bir karışına yan bakanın, sana ve emanetine dil uzatanların karşısında olacağız. Çünkü damarlarımızda dolaşan asil kanın varlığı bunu gerektiriyor. Yıkılmaz benliğimiz bununla güç buluyor. Bu değerlerin farkındayız ve ebedi bekçisiyiz Biliyoruz ki; üstünde yaşadığımız bu topraklarda birçok şehidin kanı, Nene Hatunların, Şerife Bacıların, Seyid Onbaşlıların izi var.

Türk milletinin geleceğine karanlıklar içinden "Ya istiklal, ya ölüm!" diyerek yön veren bir kurtarıcının neferleriyiz. Şimdi o neferler seni çok özleyiyor. Yeşerttiğin ağacın yaprakları dökülmesin diye başında nöbet tutuyor gece gündüz. Yaktığın meşale hiç sönmeyecek Atam .Adın hep dilimizde , sevgin yüreklerimizde yaşayacak.Gözün arkada kalmasın önderimiz,ışığımız ATATÜRK'ÜMÜZ... BÜŞRA GÜLEÇ 12/E

FEDAKARLIK DEDİĞİN

Türkiye Cumhuriyeti için varını yoğunu feda etmiş bir insan düşünelim.Tüm hayatını vatanına adamış dürüst ileri görüşlü bir insan .Ne mutlu böyle vatan aşığı ,azimli ,vatanımızı kurtarmak adına milleti bilinçlendirip bir araya getiren bir önderimiz var.Böyle cesur yürekli biri ülkemizi düşmanlardan kurtarmasaydı belki ne ben bu satırları yazabilecektim ne de siz okuyabilecektiniz.

Bilime ilime önem veren atamız herkes eşit olsun ,kızlar da erkeklerin sahip olduğu haklara sahip olsun diye inkılaplar gerçekleştirdi.O zamanlar işi çok zordu biz şimdi ne kadar iki cümleyle anlatmaya çalışsak da.O zamanın imkanları insanların düşünceleri farklıydı.Insanların kalıplaşmış düşüncelerini değiştirmek zor olmalıydı.Çok zor. Bütün bu zorluklara rağmen Atatürk çabaladı ve her şeyi ulusu için yaptı.

Yılmadan ulusunun akıbeti için birçok cepheye düşman askerleriyle savaşan ulu önderim bu güzel ülkeyi bize bıraktığın için sana minnettarız emanetine sahip çıkacağız.

MEDİNE GÜL /10-D

Okulumuzda 10 Kasım Atatürk'ü Anma töreni yapıldı.

ATATÜRK GİBİ OLMAK

Rihtımda, kor gibi parlayan gözlerinin ışığı...
Işığında ben ,yolunda bizler.
Sevgin kalbimizde yolumuzda yolcu ,
Atatürk'üm izinde her Türk çocuğu.

Samsun'da duyuldu sesin .
Çanakakale 'de buluştu milletin.
Canına can kattı askerim,
Atam gurur duy ,bak cesur milletin.

Yazılacak tarih o gün mısralarla,
Okuyacak yeniler gururla ,heycanla.
Akıllara kazanacak her söylediğin,
Atam duy 'Ne Mutlu Türküm ' diyen sesimizi şanla.

Düşlerimde ışık ,yolumda fener oldun.
Seninle aydınlık yolumuz .
Elimizde meşale koşuyoruz,
Hep adımı kalbimizde taşıyoruz.

Dünyada yok Atam gibisi,
Bize örnek ,koca bir çınar gibi gölgesi,
Yüzyıllarca anılacak belli ki,
Atam bizim önderimizsin iyi ki .

Merve ÇATAL 10/E

EFSANE

Herkes farklı bir düşünceye ve hayata bakış açısına sahiptir. Böyle olunca kimisine liderlik kimisine doktorluk öğretmenlik v.b yakışır. İnsanların dünya üzerinde uzun süredir yaşadığını varsayarsak bir sürü lider, çoban, komutan gibi kişiler var oldu.Bu insanların çoğu yok oldu ve unutuldu. Tabi hepsi değil. Efsane olanlar hariç. İçlerinde öyle bir efsane var ki hem bizim hem de dünyanın saygıyla andığı ..onun adı Atatürk ..kendisine çok şey borçluyuz .Namusumuzu ,şerefimizi toprağımızı kısaca biziz biz yapan değerlerimizi savunmamızda bize önderlik yaptı. Mustafa Kemal' e çok şey borçluyuz ve ona minnettarız.

MİKAIL KAVAS 10/B

“Türk Milletinin dili, Türkçedir. Türk Dili dünyanın en güzel, en zengin ve en kolay dilidir.”
Mustafa Kemal Atatürk

Bizim
DİLİMİZDEN
DÖKÜLEN NAĞMELER
Geçmişten geleceğe süzülen bir pınar, kalpleri kaynaştıran sevgi kıpırtısı, bir fidan gibi boy vererek büyüüp

gelişen, düşüncelere söz olan akıldır dil.

Türkülerde söz, gönüllerde yankı, Yunus Emre’de gürleyen coşku, Karamanoğlu Mehmet Bey ‘deki inançtır dil.

Ve bize bizliğimizi hatırlatan en etkili varlıktır, dilimiz TÜRKÇE’MİZ

Dilin müzikle kaynaşıp duyguların, sevgilerin, hayallerin, acıların, hasretin, hüznün ozanın sazında dile geldiği vatanın sevgiye, şefkate, ilgiye hasret, unutulmaya yüz tutmuş çocukları, TÜRKÜLER! Onları görmezden gelmek olur mu? Olur mu onları duyup da bir ah çekmemek?

Türkçe’min güzelliğinin, zenginliğinin, varlığının ortaya çıkmasını sağlayan türküler, Anadolu kültürünün önemli bir parçası olarak horon olmuş, ağıt olmuş, halay olmuş, semah olmuş ve gönülümüzde yankı olmuş.

Karacaoğlan’ın gönlünde sevgiliye çağrı, Pir Sultan’ın dilinde yaşanmamış seveda ve Aşık Veysel’de kara toprak olmuş türkülerimiz. Ve daha niceleri o ezgilerin arasında gizlenmiş. Umarım ki daha çok türküler söyleyeceğiz seveda üstüne, hüznün üstüne.

Ne yazık ki çocuklarımız. Gençlerimiz dilin en güzel şekilde işlendiği eserlerin sahibi Karacaoğlan’ın, Aşık Veysel’in, Pir Sultan’ın ezgilerinden uzak düşmüşler.

Ve Türkçe’nin hoyratça katledildiği, köreltilip yozlaştırıldığı “Türkçe ağzında annemin sütüdür” sözünü görmezden gelen günümüz şarkıralı alyor türkülerin yerini.

Ne dediği, ne anlattık istediği bilinmeyen, yoz bir müzikle yoğrulan, sözün gücünden, ahenkten, maneviyattan, içtenlikten uzak şarkılar...

Oysa bilseler müzik ile dilin o eşsiz arkadaşlığında doğan birlikteliğin gücünü. Ve bilseler bu birlikteliğin verilmiş istenen mesajı en güzel şekilde ilettiğini.

Biz değil miyiz asırlar boyu duygularımızı, hayallerimizi, kederlerimizi, hüznümüzü müzikle dile getiren. Gönülümüzü sevgiliye açmada, hasret acısını, üzüntülerimizi paylaşmada hep hep o müziğin gücüne inanan.

Ne oldu da “Söz ola kese başı,
Söz ola kestire başı,
Söz ola ağulu başı,
Bal ile yağ ede bir söz” Yunus Emre

dizelerindeki anlayıştan uzaklaşıp bu hale geldik?

Yaşamın her kesitinde olduğu gibi dilde ve müzikte de bir yozlaşma yaşıyoruz. Dilde görülen bu yozlaşma şarkılarda da çıkıyor karşımıza. Ve giriveriyor gündelik yaşamımıza, konuşmalarımıza.

İngilizce ile Türkçe’nin kaynaştırıldığı, ne ifade etmek istediği bilinmeyen, bir sürü söz yığından oluşan şarkılarla karşı karşıyayız. Bizim olmayan bizden olmayan sözcüklerin dilimize girdiği yetmiyormuş gibi şimdi de şarkılarda dolaşılıyor.

Atatürk’ün “Bağımsızlığını, yüksek onurunu korumasını bilen Türk ulusu, dilini de yabancı dillerin sömürsünden kurtarmalıdır” sözünü hatırlamak ve her fırsatta hatırlatmak gerekiyor.

Geçmişimizi unutmamamız, geleceğimize umutla bakabilmemiz için dilimize ve müziğimize sahip çıkmalı.

Aşık Veysel’in, Karacaoğlan’ın, Pir Sultan’ın torunları!

Gönülümüzden, sevgi pınarımızdan, gözümüzden düşmesin Türkçe’miz.

Anlamsız birer söz yığını olmasın dilimizde, şarkılarımızda, türkülerimizde.

Ve kalplerde yaşatılsın geçmişten geleceğe ışık tutan yüzüyle.

SERPİL KARAKAYA
Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni

Bizim
KARANLIĞI OLDUM
OLASI SEVMEMİŞİMDİR
Karanlığı oldum olası sevmemişimdir. Bu yüzden geceleri aradaki lambayı hep açık bırakırım. Lambaya da ne oldu? Yatarken kapatmamıştım

oysa. Bir tıktı mı var? Evet, evet kesinlikle var. Demek ki bu ses beni uyandırmış. Birisi diğer odada dolaplarımı karıştırıyor olmalı. Bu odaya daha önce geldi mi? Yoksa sona mı bıraktı? Belki de hiç gelmez. Perdeleri de yatmadan önce iyice kapatmıştım; dışarıdan biraz ışık sızsa da buraya gelip gelmediğini anlayabiliyordum. Oda da o kadar karanlık ki gözümün açık olması ile kapalı olması arasında hiç fark yok sanki.

İçeride neler yapıyor acaba? Kol düğmelerime dokunmasa bari. Yıllardır ne emekle topladım onları. Renk renk, çeşit çeşit, hepsinin ayrı bir anlamı ayrı bir hatırası var. Her şeyimi alsın, sadece onlara dokunmasın. Ses kesilsin. Sadece duvar saatinin tik taklarını duyuyorum. Eyvah eyvah! Kapı açıldı. Ayak sesleri yatağa doğru yaklaşıyor. Fenerin ışığını gözlerimde hissediyorum. İyice üzerine eğildi. Soğuk nefesi sanki bana “uyumadığımı biliyorum” der gibi yüzüme doluyor. Korkudan öleceğim. Gözlerimi açıp, bir anlık şaşkınlığımdan yararlanarak hızla üzerine atlasam, etkisiz hale getirebilir miyim? Ya başarılı olmasam, ya o daha çevikse yahut yanında tehlikeli bir alet varsa. Böyle yüzlerce vakası vardır eminim. Biraz daha bekleyip en uygun anı yakalamalıyım. Ama beklemek gerçekten çok zor. Sinirlerim de iyice gerildi. Parmaklarım ve dişlerim hâkim olmakta zorlanıyorum. Gözlerim de açılmak için benimle ciddi bir mücadele içinde. Dineriyorum ama nafile. Fenerinin ışığında hırsız izliyorum, üzerinde siyah elbise ve başında siyah maske var. Cüzdanımı karıştırıyor boş olduğunu görünce sinirle köşeye fırlattı. Şimdi de telefonumu bakıyor eski ama yine de işimi görüyordu. Onu fırlatmıyor elindeki keseye atıyor. Hiç insaf yok bu hırsızda ne yapacaksa o eski şeyi. Aman giden gitsin, yeter ki kol düğmelerime dokunmasın.

Şeytan diyor ki: Al şu kitabı kafasına kafasına indir. Kitapta kitap hani tuğla gibi. Dostoyevski’nin Suç ve Cezası. Cezasını vermek istiyorum ama... Yok, yok şimdi birde saatlerce polisle uğraşmak var.

O sırada hırsız: “Allah’ın cezası evde her yer kitap işe yarar tek şey kol düğmeleri.” diye bir cümle mırıldanıyor. İnanamıyorum. Bu bir kadın sesi, ne cesaret; birde kol düğmelerimi almış. Onun kadar cesaretili olup önüne dikilmeliyim. Her şey göz yumabilirim ama kol düğmelerimi almasın asla. Ne yapmalı, hemen bir çıkar yol bulmazsam kol düğmelerim gidecek. Kalkıp kol düğmelerinin benim için önemini anlatsam yalvarsam yakarsam geri verir mi acaba? Demeye kalmadan o kapıya doğru yöneliyor. Tam kapıdan çıkarken birden geriye dönüyor ve fenerinin ışığını gözümüne tutarak keskin bir kahkaha atıyor. “Uyumadığından emindim.” diyor ve kol düğmelerimle birlikte gidiyor.

Karanlığı oldum olası sevmemişimdir.

ALİ DOĞAN
Matematik Öğretmeni

Okul Meclis Başkanlığı seçimleri yapıldı. Okulumuzda yapılan okul meclis başkanlığı seçimini 12-B sınıfından İbrahim DİNÇ kazandı. 11-B sınıfından rakibi Kübra AKGÜL ile yarışan İbrahim DİNÇ, geçerli 479 oydan 376 oyu alarak 2015-2016 eğitim öğretim yılı Okul Meclis Başkanlığına seçilmiş oldu. Öğrencimizi tebrik eder, çalışmalarında başarı ve kolaylıklar dileriz.

DİL VE KİŞİLİK

İnsanoğlunun en gizemli organı hiç şüphesiz ki beyindir. Hayatımız boyunca başımızın üstünde taşır; ama asla tam olarak kavrayamayız onu. İnsanın duygularını, düşüncelerini, hayallerini, kabullarını, anılarını, planlarını, kararlarını, davranışlarını, kısacası tüm kişiliğini ve hayatını yöneten bu eskimiş sünger görünümlü buruşuk yapı, bilim ve teknikteki gelişmelere rağmen hala tüm sırrını ele vermedi.

Son yıllarda beyin üzerine yapılan çalışmalar yoğunlaştı. Gelişmiş ülkeler ciddi miktarda para ve emek harcıyıp insan beyni üzerine araştırmalar yapıyorlar. Öyle ki 80’lerin başı ile 90’ların başı arasındaki döneme bilim dünyasında “Beyin On Yılı” denmekte. Bu çalışmalarla edinilen önemli bilgiler neticesinde “Bilişsel Bilimler” adında yeni bir disiplin ortaya çıktı. Bu gelişmelerin Türk Dili ve Edebiyatı öğretmeni olarak beni asıl ilgilendiren kısmı ise şu: Bilişsel bilimlerin 8 alt dalından 4’ü doğrudan “dil” ile ilgili. Yani yukarıda saydığım insan niteliklerinin büyük bir kısmı dille bağlantılı. Daha çarpıcı bir şekilde ifade edecek olursam: Dilimiz kadar insanız!

İnsan algılar dünyasında yaşar. Algı, duyu organlarımızın gelen bilginin fark edilmesi, seçilmesi, yorumlanması ve düzenlenmesi anlamına gelir. Duyu organlarımızın gelen bir bilgiyi olduğu gibi değil, beynimizde karşılığını bulup işledikten sonra alıyoruz. Algının bireyselliği, yani duyum ile algı arasındaki fark, büyük oranda kişisel özelliklerden kaynaklanır. Olaylar veya nesnelere herkes için aynı olsa da bunun her insanın beynindeki karşılığı farklıdır. Bir manzara kimine göre olağanüstü, kimine göre sıradandır. Bir şarkı kimini coşturur, kimini sıkır. Tıpkı suyun una girince hamur, toprağa girince çamur olması gibi. Peki, bu bireysel farklılığın beynimizden kaynaklandığını biliyor muyuz? Beynin yarısı dil olduğuna göre kelimelerimizin, kavramlarımızın ve yargılarımızın kişiliğimize, hayatımıza, yani bize yön verdiğinin farkında mıyız?

Tarih boyunca bütün büyük dinler, bütün büyük felsefeler, inanışlar ya da inanmayışlar tek bir kavramın kutsallığında hemfikir olmuşlardır: Söz. Söz, her ahlak sisteminde kutsaldır. Acaba bu yüzden mi “Söz!” demek, bizde yemin etmek yerine geçer? Acaba farkında olmadan sözün, yani dilin, kişiliğimizin mührü olduğunu mu tasdik ediyoruz?

Sonuç olarak şunu söyleyebiliriz ki; dilimizle beynimiz, beynimizle kişiliğimiz doğru orantılıdır. Dilimizi düzeltirsek beynimiz, kişiliğimiz, hayatımız, yani biz düzeliriz. Biz düzelirsek de toplum ve dünya düzelir.

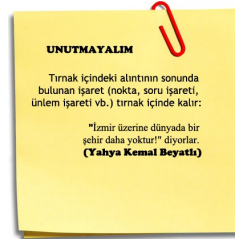
“Söz ola kese savaşı
Söz ola kestire başı
Söz ola ağulu aşı
Bal ile yağ ede bir söz

Kişi bile söz demini
Demeye sözün kemini
Bu cihan cehennemini
Sekiz uçmağ ede bir söz”

(ağ: zehir, dem: zaman, kem: kötü, uçmak: cennet)

Acaba büyük şair Yunus Emre’nin sözünü hiç bu açıdan düşündük mü?

Sevkan ÖZTAŞ
Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni

Yayın Ekibi:
Havvanur GÜNEŞ 10/B
Ayşenur EROĞLU 10/E
Mümine TİSKE 12/E
Beyza NAZİK 12/B
Canan DURAN 10/E
Gülşim ATAK 11/B
Şerife YEŞİL 10/E
Büşra GÜLEÇ 12/E
Süheyla DEMİR 12/F
Medine GÜL 10/D
Mikail KAVAS 10/B

LARENDE ANADOLU LİSESİ
Adres: Başakşehir Mah.
2250 Sokak No:3 KARAMAN
Telefon: 0 (338) 228 0513

